

Sygn. akt VIRCa 264/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Niewiadomska (spr.)

Sędziowie: SO Zofia Rutkowska

SR del do SO Arkadiusz Rokicki

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Siwińska

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego **A. Ś.** reprezentowanego przez matkę E. J.

przeciwko **Ł. Ś.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji małoletniego powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 8 lipca 2014 roku

sygn. akt III RC 94/14

I. apelację oddala;

II. nie obciąża małoletniego powoda kosztami za instancję odwoławczą na rzecz pozwanego.

Sygn. akt VI RCa 264/14

UZASADNIENIE

Małoletni **A. Ś.** reprezentowany przez matkę **E. J.** w pozwie z 28 stycznia 2014r. wniósł o podwyższenie alimentów od pozwanego **Ł. Ś.** zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 13 czerwca 2011r. w sprawie VI RC 741/11 w wysokości 300 zł miesięcznie do kwoty 600 zł miesięcznie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podał, że od momentu ustalenia alimentów znacznie wzrosły jego potrzeby, co uzasadnia zwiększenie obciążenia pozwanego alimentami na jego utrzymanie. Wskazał, że jego matka nie jest w stanie samodzielnie ponosić zwiększonych wydatków na zabezpieczenie jego potrzeb.

Pozwany w odpowiedzi podał, że poza alimentami przekazywanymi matce powoda ponosi on samodzielnie i dobrowolnie znaczne wydatki związane z utrzymaniem powoda. Wskazał, że dokonuje zakupów potrzebnych mu

rzeczy, organizuje atrakcyjne formy spędzania czasu. Zaprzeczył, by rozpoczęcie edukacji szkolnej przez powoda wiązało się ze znacznym wzrostem wydatków na zabezpieczenie jego potrzeb.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 8 lipca 2014r. w sprawie III RC 94/14 zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 400 zł tytułem alimentów w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego Olsztynie z 13 czerwca 2011r. w sprawie VI RC 741/11 na 300 zł, oddalił powództwo w pozostałej części.

Uzasadnił decyzję wpływem czasu i wzrostem potrzeb powoda. Jednocześnie uznał, że wskazane w toku postępowania koszty utrzymania powoda określone na 1200 zł miesięcznie są istotnie zawyżone. Dostrzegł możliwości zarobkowe pozwanego uprawniające do obciążenia go podwyższoną do 400 zł kwotą alimentów na utrzymania małoletniego powoda.

Wyrok ten zaskarżony został przez powoda, który zarzucił w apelacji sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że na zabezpieczenie usprawiedliwionych potrzeb powoda wystarczająca jest kwota 450 zł miesięcznie. W jego ocenie utrzymanie go nie jest możliwe przy wydatkach niższych niż 1000 zł miesięcznie, albowiem poza zapewnieniem mu mieszkania, wyżywienia, chemii gospodarczej, wymaga on również zakupu odzieży, środków higieny, rozrywek, książek, zabawek, podręczników, zeszytów, przyborów szkolnych, a także wycieczek, wakacji, rozwijania pasji. Uznał więc ustaloną na 400 zł kwotę alimentów za niewystarczającą.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelację należało oddalić jako bezzasadną.

Wbrew twierdzeniom powoda Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił sytuację stron postępowania i wyprowadził z tego odpowiednie wnioski skutkujące częściowym uwzględnieniem powództwa. W świetle przeprowadzonych dowodów nie sposób podzielić argumentów apelacji.

Niewiarygodnie przedstawia się stanowisko powoda o konieczności wydatkowania na jego utrzymanie kwoty 1000 – 1200 zł miesięcznie. Standard życia rodziny nie był wysoki, rodzice powoda uzyskują niewysokie wynagrodzenie, dlatego też nie sposób przyjąć, by na zabezpieczenie potrzeb powoda przeznaczana była kwota przekraczająca dochody jego matki. Wydatkowanie kwoty około 1000 zł na utrzymanie zdrowego dziecka sugeruje komfortowy standard życia, a takiego rodzice nie zapewniali powodowi nawet przed rozstaniem.

Podstawą jednak aktualnego orzeczenia jest zmiana stosunków, jaka zaistniała w sytuacji stron od momentu ustalenia alimentów w wyroku rozwiązującym małżeństwo rodziców powoda. Sąd odwoławczy podzielił w tym zakresie rozważania Sądu I instancji, który dostrzegł zmianę sytuacji i nadał jej właściwe znaczenie. Upływ czasu w naturalny sposób powoduje wzrost potrzeb powoda, jednocześnie dostrzec należy zmianę katalogu jego potrzeb. Rozpoczęcie edukacji szkolnej powoduje wzrost wydatków ma przybory szkolne, ale jednocześnie wiąże się z zakończeniem uiszczania opłat za usługi przedszkolne. Rozrywki natomiast nie muszą wiązać się ze znacznymi wydatkami, nadto mieścić się muszą w granicach rozsądnych i adekwatnych do finansowego poziomu funkcjonowania rodziny. Nie stanowią bowiem potrzeb pierwszoplanowych. Nie sposób więc zaakceptować wniosku powoda o obciążenie pozwanego kwotą 700 zł miesięcznie na jego utrzymaniu przy dostrzeżeniu wysokości dochodów pozwanego oraz jego stanu zdrowia i aktualnych problemów z uzyskaniem zatrudnienia.

Przeprowadzone w toku postępowania dowody legły u podstaw przyjęcia, że utrzymanie powoda wymaga wydatkowania kwoty około 550 – 600 zł miesięcznie. W ocenie Sądu taka kwota umożliwi zabezpieczenie potrzeb podstawowych, jak wyżywienie, ubranie, okazjonalne leczenie, materiały edukacyjne, a także innych usprawiedliwionych, jak rozsądne rozrywki. Wskazać również należy, że apelacja powoda wskazuje na zasadność umożliwienia powodowi rozwijania pasji, jednak nie precyzuje jej rodzaju, ani związanych z tym kosztów. Sąd uznał więc, że utrzymanie powoda wiąże się ze standardowymi wydatkami na utrzymanie dziecka.

Prawidłowo również zostały przez Sąd Rejonowy ocenione możliwości zarobkowe pozwanego, którego stan zdrowia spowodował znaczne pogorszenie sytuacji zawodowej. Pozwany zmuszony jest przekwalifikować się, zaś w nowym charakterze pracy uwzględniać swoje ograniczenia zdrowotne. Te okoliczności znacząco limitują wysokość alimentów na utrzymanie powoda. Powód aktualnie nie ma możliwości przekazać na utrzymanie syna kwoty wyższej niż 400 zł miesięcznie, zwłaszcza, że alimenty przekazywane do rąk matki stanowią część udziału pozwanego w kosztach utrzymania powoda.

Sąd odwoławczy nie uwzględnił twierdzeń powoda o uzyskiwaniu dodatkowych niewykazywanych przez pozwanego dochodów. Brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwany takie dochody uzyskuje. Powód tych okoliczności w żaden sposób nie wykazał.

W konsekwencji Sąd nie dostrzegł podstaw do ingerencji w zaskarżony wyrok, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 138 k.r.o. orzekł więc o oddaleniu apelacji jako bezzasadnej.

Na podstawie art. 98§1 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia powoda kosztami za instancję odwoławczą na rzecz pozwanego uznając, że jego sytuacja materialna jest przeciwwskazaniem do odmiennego rozstrzygnięcia.